

Nedeľa 18 B 2024

AI Jeden hlboko veriaci katolík cestoval vlakom. Naproti nemu sedel mladík, ktorý študoval na technickej vysokej škole. Chvíľu bez záujmu listoval v akomsi časopise, a potom sa zdvorilo opýtal nášho veriaceho katolíka: „Čo zaujímavé to čítate?“ A dostal odpoveď: „Veľmi zaujímavú knihu - výklad Nového zákona.“ V tom okamihu prejavil študent živý záujem a začal sa vypytovať na vieru, kresťanstvo a na Boha. Rozprával, že má veriacich priateľov a že im niekedy celkom tú ich vieru závidí, ale on sám akosi veriť v Boha nedokáže. Náš veriaci človek sa ho opýtal, čo mu bráni v tom, aby uveril v Boha. A ten študent techniky začal rozprávať, že má pocit, akoby sa viera v Boha nejako priečila zdravému rozumu. Nech robí, čo robí, vždy dôjde k záveru, že Boh je len akýmsi výplodom ľudskej fantázie. Keby tak nejaký vedec priniesol nezvratný dôkaz Božej existencie, napríklad satelitné snímky jeho postavy alebo videozáznam z neba! To by potom bolo niečo! Potom že by aj on určite uveril.

KE Ježiš dnes opäť pripomína zástupu, ktorý nasýtil, že je na prvom mieste potrebná viera: „Boží skutok je veriť v toho, ktorého On poslal.“ A ďalej, že podstatou tejto viery je prijať tento fakt: „Ja som chlieb života, kto prichádza ku mne, nebude viac lačný, a kto verí vo mňa, nebude viac smädný.“

DI Všimnime si slovo, ktorým sa Pán nazval a označil: chlieb života. Na prvý pohľad si možno povieme, že predsa chlieb nie je nič nové. Denne ho máme na stole, kupujeme ho, niektorí si ho pečú aj doma. Povieme si, že chlieb je každodenná realita. Ale všimli ste si niekedy, že chlieb má vo svojej podstate vlastnosť, byť tu pre druhých? Čo by sa stalo s chlebom, ktorý by tu chcel byť iba sám pre seba? Stvrдне, skamenie, splesnivie, pokazí sa. Keď teda Ježiš seba nazýva chlebom, dokonca chlebom života, to ako keby povedal, že tu chce byť pre iných a to nielen jednorazovo, raz do roka alebo raz do mesiaca na prvý piatok, ale každodenne, stále a bez prestávky. Dôkazom je modlitba, ktorú nám dal – chlieb náš každodenný, daj nám dnes. A má k tomu dôvod, lebo chlieb sa tiež nepožíva iba raz do roka alebo do mesiaca, ale každodenne. Ježiš je nám teda k dispozícii ustavične, vo dne i v noci, v zime aj v lete, neustále. Ako? V Slove Božom a v Eucharistii.

PAR Chlieb udržuje život, ale nie je samotným životom. Ľudia nehľadajú Ježiša pre neho samotného, ale preto, že jedli a nasýtili sa telesne. Chcú si zabezpečiť materiálny život a pohodlie. Ešte nepochopili, že život človeka spočíva vo vstupe do vzťahu s Bohom. Netúžia ani tak po jeho osobe, ale po tom, čo prichádza od neho. Chcú „sa ho zmocniť“, sprivatizovať si ho, ako zdroj materiálneho zabezpečenia. Neuvedomujú si, že Boh dáva chlieb, ktorý prináša niečo hlbšie ako je nasýtenie žalúdka. Vytvára vzťah medzi Bohom a ľuďmi.

MY Aký je rozdiel v tom keď chlieb života prijímame a keď nie? Elias Vella spomína takúto skúsenosť. Pred mnohými rokmi som sa v Ríme zúčastnil medzinárodného charizmatického stretnutia pre duchovných vodcov. Ako

jedna z prednášajúcich tam vystúpila žena zo Santa Dominga, ktorá sa nám zverila so svojím duchovným zážitkom. Rozprávala nám, že sa dôkladne pripravovala na toto stretnutie. Chcela účastníkom povedať práve to, čo im chcel skrze ňu oznámiť Boh, a preto sa rozhodla stráviť dva dni na duchovnej obnove v exercičnom dome. Počas tejto obnovy mala podľa všetkého niečo ako videnie. Zjavila sa pred ňou nádherná váza, krásne tvarovaná, ktorá ale bola rozbitá. Žena si všimla, že na skle je niekoľko kvapiek krvi. Prosila preto Ježiša, aby jej význam tohto videnia vyložil. Po mnohých a mnohých modlitbách cítila, ako jej Ježiš hovorí: "Tá nádherná, majstrovsky tvarovaná a maľovaná váza si ty. To znamená, že som ťa obdaril mnohými charizmami. A táto váza bývala kedysi plná, plnučká mňa. Prichádzala si za mnou, aby si sa ku mne modlila, často si ma navštevovala v eucharistii. Otvárala si Sväté písmo, aby si odhalila moju vôľu, a pri každej takejto príležitosti sa táto váza naplnila až po okraj. Ľudia postupne zisťovali, že v tebe žijem ja. Preto za tebou začali prichádzať, žiadať ťa o radu a prosiť, aby si sa s nimi pomodlila. A ty si im dávala mňa. Časom si sa ale pustila do toľkých najrôznejších vecí, že ti už nezostával žiadny čas na modlitbu. Nemala si už čas na rozlišovanie, nemala si čas ani na to, aby si ma prosila o radu. Ľudia ale za tebou neprestali chodiť a ty si im stále dávala to, čo tvorilo obsah vázy, a to až do chvíle, kedy sa tento obsah úplne vyčerpал, pretože v tebe už nezostala modlitba. Keďže za tebou ľudia chodili aj potom, musela si im niečo dať. A tak si im začala dávať samu seba. Začala si im dávať kusky samotnej vázy, začala si im dávať svoje teologické poznatky. Dávala si im toto všetko, len mňa nie. Kým si im dávala vodu, tá ich dokázala občerstviť. Akonáhle si im začala dávať kusky skla, zraňovali ich a spôsobili ony kvapky krvi, ktoré zostali na rozbitej váze." ADE Skutočne sme prijali a veríme v Ježiša ako chlieb života v našom živote? Nestáva sa nám, že ho prijímame len telesne a nie duchovne? Nemýlime sa, keď si myslíme, že Eucharistia je odmena za dobrý život miesto toho, aby sme chápali, že Eucharistia je posila pre dobrý život a večný život. Pamätajme na tú pravdu, že chlieb má vo svojej podstate vlastnosť, byť tu pre druhých. Ježiš je tu pre nás, aby sme mohli byť pre druhých a pre ich spasu. Amen.